

Ανταπόκριση για τη
συνάντηση νέων δημιουργών στους Δελφούς,
30 Ιουνίου-5 Ιουλίου 2017, με θέμα

ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟ ΔΡΑΜΑ,

Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών

Αναστασία Σιώψη

Ιόνιο Πανεπιστήμιο

siopsi@ionio.gr

Είχα τη τιμή και τη χαρά να λάβω πρόσκληση συμμετοχής στη συνάντηση νέων δημιουργών στους Δελφούς από τον Δημήτρη Τσατσούλη, Καθηγητή Σημειωτικής του Θεάτρου και Θεωρίας της Επιτέλεσης στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστημίου Πατρών, ο οποίος είχε τη γενική εποπτεία και οργάνωση αυτού του πενθημέρου. Η φετινή συνάντηση πραγματοποιήθηκε με αφορμή τη συμπλήρωση 40 χρόνων λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών, αλλά και 90 χρόνων από την έναρξη των Δελφικών Εορτών που διοργάνωσαν το 1927 ο Άγγελος και η Εύα Σικελιανού.

Κεντρική ιδέα αυτού του πενθημέρου, σύμφωνα με τον Διευθυντή του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών και κύριο συντελεστή της οργάνωσης καθηγητή Παύλο Καλλιγά, ήταν η βιωματική, γόνιμη και δημιουργική σχέση μας με το παρελθόν. Σκοπός, η ανάδειξη της διαχρονικότητας, αλλά και της επικαιρότητας των προβληματισμών γύρω από την αναβίωση του αρχαίου δράματος κατά τα τελευταία χρόνια.

Έτσι οργανώθηκε με εξαιρετική προσοχή και φροντίδα μια σειρά εκδηλώσεων: θεατρικές παραστάσεις, εργαστήρια, ημερίδα για την Εύα Πάλμερ-Σικελιανού, διαλέξεις, επιτελέσεις κ.ο.κ.. Μέσα σε αυτό το πολύχρωμο ερευνητικό και δημιουργικό καμβά, είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε για τα διαφορετικά πορίσματα της έρευνάς μας, να εντοπίσουμε κοινούς τόπους αναζητήσεων μέσα από ερμηνευτικές προσεγγίσεις, σύγχρονες σκηνοθετικές απόψεις, σκηνικές δράσεις όπου συνδιαλέγεται το παρελθόν με το παρόν, εικαστικές αποτυπώσεις, συμπεριλαμβάνοντας ακόμα και χορογραφικές τεχνικές και την υφαντουργία, ακολουθώντας έτσι τα βήματα της Εύας Σικελιανού.

Πυρήνας των ερευνητικών συνδιαλέξεων αποτέλεσε η ημερίδα με κεντρικό ερώτημα τη συμβολή του Άγγελου και της Εύας Σικελιανού στις Δελφικές Εορτές (Τίτλος: ΑΠΟ ΤΗ «ΔΕΛΦΙΚΗ ΙΔΕΑ» ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΗ ΣΚΗΝΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΕΥΑΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ). Είναι αξιοσημείωτο ότι τα πορίσματα που εστίαζαν στην Έυα ξεπέρασαν καθιερωμένες αντιλήψεις, κυρίως αυτές που συνδέουν τις προσπάθειές της με την έννοια της 'ελληνικότητας' και την ανάδειξη της ελληνικής κληρονομιάς μέσα από πλαίσια ιδεολογημάτων. Η υπέρβαση αυτή φανερώθηκε σε όλη τη πολυσχιδή και πολύπλευρη μορφή μιας ισχυρής και άκρως ιδεαλιστικής προσωπικότητας, όπως

ήταν η Εύα, η οποία έκτισε τις ιδέες και τις έθεσε στην πράξη στις Δελφικές Εορτές του 1927 και του 1930 στη βάση της πολυπολιτισμικότητας και της συνύπαρξης ετερογενών, διαφορετικών πολιτισμικών χαρακτηριστικών. Απόδειξη αποτελούν, όπως πολύ σωστά ανέδειξε ο καθηγητής Δημήτρης Τσατσούλης, ο διάλογος της Εύας με άλλους πολιτισμούς, το 'άνοιγμα' στην Ανατολή, κ.ο.κ. Τι είναι αυτό που βλέπουμε με τα σύγχρονα μάτια σε αυτή τη μεμονωμένη προσπάθεια ανάδειξης της «Δελφικής Ιδέας» από το ζεύγος των Σικελιανών; Ίσως ένας 'μετα-χώρος', ένα ουτοπικό όραμα που αιωρείται στο χώρο του προσωρινού, του 'αποσπασματικού', χωρίς συνεχιστές αλλά με θραύσματα που μεταγγίζονται σε μεταγενέστερους δημιουργούς οι οποίοι υιοθετούν την προσέγγιση της παράδοσης, του παρελθόντος, με τρόπο δημιουργικό και βιωματικό.

Γύρω από αυτόν τον πυρήνα είχαμε μια σειρά από εξαιρετικά ενδιαφέρουσες διαλέξεις, εργαστήρια, θεατρικές παραστάσεις, εικαστικές αποτυπώσεις και άλλα δρώμενα. Πολλές από αυτές τις δραστηριότητες ήταν πρωτότυπες με ρηξικέλευθες ιδέες. Φοιτητές όλων των Τμημάτων Θεατρικών Σπουδών από τα Πανεπιστήμια Πατρών, Θεσσαλονίκης, Πελοποννήσου και Αθηνών, συμμετείχαν στα εργαστήρια και σε θεατρικά δρώμενα αποδεικνύοντας, υπό τη καθοδήγηση των δασκάλων τους, ότι μπορούν να τοποθετηθούν δημιουργικά σε ένα τόσο ετερογενές και προβληματικό παρόν, συνδιαλλεγόμενοι διαλεκτικά με το παρελθόν.

Παράλληλα ιδέες, όπως αυτές των σκηνοθετών που έδωσαν διαλέξεις (Σταύρος Τσακίρης, Νίκος Διαμαντής, Βίκτωρ Αρδίττης) δείχνουν, μεταξύ άλλων, έντονους προβληματισμούς αντιμετωπίζοντας τα αρχέτυπα της αρχαίας τραγωδίας με σύγχρονους όρους, καθώς κεντρικές έννοιες όπως η 'ηθική', το 'κακό' κ.ο.κ., έχουν δημιουργήσει ένα νέο 'υλικό' που πρέπει ο σύγχρονος σκηνοθέτης να διαχειριστεί.

Πως μπορούμε να δούμε, να διαχειριστούμε τους νέους όρους που θέτει η σύγχρονη πραγματικότητα έχοντας ως πολιτισμικά όντα βαθιά ριζωμένες παρελθοντικές αξίες που συνθέτουν τον καμβά του δικού μας ερμηνευτικού ορίζοντα; Η θετική ανταπόκριση που βιώσαμε αυτό το πενθήμερο περιστρέφεται γύρω από την αναγκαιότητα του παρελθόντος: χρειαζόμαστε το παρελθόν, χρειαζόμαστε το υλικό της αρχαίας τραγωδίας, έστω και αν η διαχείρησή του μπορεί να μας φέρει σε πλήρη ρήξη με αυτό.

Το πλήρες πρόγραμμα του πενθημέρου μπορείτε να το βρείτε στην ιστοσελίδα: <https://www.eccd.gr/el/nea/ioulios-2017-programma-ekdiloseon/>

Λίγα στιγμιότυπα:

1. Αίθουσα Εκθέσεων Συνεδριακού Κέντρου
ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Στο τέλος θα τα καταφέρει.....Από τον Ήρωα στον Αντιήρωα

Μια έρευνα βασισμένη στην έννοια και τα χαρακτηριστικά του ήρωα και πώς οι σύγχρονες κοινωνίες διαμορφώνουν την εικόνα του ενώ παράλληλα αναπαράγουν το αντίθετό της.

Θ' Εργαστήριο Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών

Επιβλέπων καθηγητής: Νίκος Ναυρίδης

2. Μονοπάτι Συνεδριακού Κέντρου

ΠΕΡΦΟΡΜΑΝΣ: Ευριπίδου Φοίνισσαι

Το προσωπείο του Αρχαίου δράματος και η παγωμένη του έκφραση υπήρξε η πηγή έμπνευσης για την συγκεκριμένη παράσταση.

Ο ηθοποιός ακολουθεί ήχους, μελωδίες, το εκάστοτε ηχητικό περιβάλλον, και αλλάζοντας προσωπεία, αναπαριστά τα πρόσωπα του μύθου. Κάθε προσωπείο συνοδεύεται από τη δική του παρτιτούρα: ιδιαίτερος ήχος, ρυθμός, ιδιαίτερη μελωδία, ιδιαίτερο σώμα.

Σκηνοθεσία- Ερμηνεία: Βαγγέλης Στρατηγάκος

Πρωτότυπη μουσική: Βύρων Κατρίτσης

Κατασκευή προσωπείων: Δέσποινα Μαλλή

Σχεδιασμός φωτισμού: Γιώργος Παπανδρικόπουλος

Σύλληψη / Παραγωγή: Βαγγέλης Στρατηγάκος, Βύρων Κατρίτσης

Εκτέλεση παραγωγής: 2GET – Εταιρεία Πολιτιστικής Καινοτομίας

Συντονισμός Παραγωγής: Έκτωρ Τσατσούλης (2GET)

Επικοινωνία & Προβολή: Γεωργία Γιαννακέα (2GET)

Βοηθός παραγωγής: Ρενέττε Γιαννούλη